

Interpellation till Hälso- och sjukvårdsstyrelsens ordförande Jonas Andersson (fp)

Interpellation om träningskort på rehabenheter

Ett bra mått på hälso- och sjukvårdens kvalitet är hur den fungerar för patienter som inte riktigt passar in. Ett system får ett gott betyg om det fungerar bra även för patienter som är annorlunda. Med det måttet på kvalitet har det nya vårdvalet för rehabilitering misslyckats. De som drabbas är de som har långsiktiga behov av rehabiliteringsträning, som inte kan sköta den hemma och som absolut inte passar på ett privat gym. De passar perfekt där de befunnit sig, på de rehabenheter och hos sin sjukgymnast där de förut gått och rehabtränat. Det enda de vill är att fortsätta betala en rimlig kostnad för att hålla sig friskare genom att gå och träna där.

Men de får nej. Nejet kommer från primärvårdsdirektören och från primärvårdsstyrelsens ordförande Ann-Sofie Alm. Nejet kommer också från Jonas Andersson i Hälso- och sjukvårdsstyrelsen. Ulrik Hammar från Norra hälso- och sjukvårdsnämnden kommer en sorts Ja när han säger att det här kan Närhälsan lösa. De drabbade personerna måste undra om den politiska ledningen pratar med varandra.

Det blir uppenbart att det nya systemet för rehabilitering är skapat för patienter som har ett tydligt avgränsat behov av rehabilitering. Men för den patientgrupp vars verklighet och smärta inte ser ut så fungerar det inte. Detta är en grupp som i praktiken är kroniskt sjuka men som inte hör hemma under habiliteringen. Vi har sett denna patientgrupp av MS-sjuka eller strokepatienter drabbas nu när de inte längre får fortsätta köpa ett träningskort på sin rehabenhet för en rimlig summa pengar.

Det framträder en helhetsbild att vårdvalssystemen verkar ta bort viljan att göra lite till för patienter som inte riktigt passar in. Det som står i krav- och kvalitetsböcker tolkas som taket – det som absolut måste göras – istället för att ses som golvet, den nivå från vilken riktigt god kvalitet sedan kan byggas upp.

För mig är det självklart att Primärvårdsstyrelsen enkelt kan fatta ett beslut om att erbjuda det här åt de av sina patienter som bedöms ha dessa särskilda behov. Det är faktiskt bara att göra.

Med hänvisning till ovanstående vill jag ställa följande fråga

1. Kommer ni att kunna lösa det här så att den här patientgruppen kan fortsätta gå och träna på sin rehabenhet inom Närhälsan även i fortsättningen?

Bengtsfors, 2015-03-30

Annette Ternstedt, Vänsterpartiet